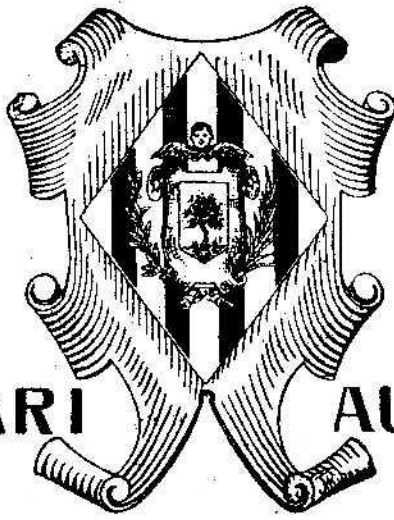

El Baix Penadès

SETMANARI AUTONOMISTA

Preus de subscripció

Vendrell, trimestre. 1'25 pesetes.
Fora, 1'50
Estranger, 2'25
Número corrent, 10 cèntims : Atràcs, 20 cèntims

Direcció i propietat:

IMPRENTA RAMON

— TELÈFON 770 —

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

REMITITS: 15 CÈNTIMS LÍNIA

No s'admeten escrits sense firma

NO'S TORNEN ELS ORIGINALS

¿ Què hi diu la Lliga ?

Fa uns tres anys que el leader regionalista no havia parlat públicament aquí a Catalunya. En Cambó no ha sigut mai home d'expansions populars, i sab passar-se llargues temporades seguint ministre sense comunicar «a los chicos de la prensa» ni lo que fa ni lo que pensa fer; el seu temperament es d'home retret, aixut.

Are ha parlat en un modest banquet de districte, i cal suposar que ha sentit fortament la necessitat de parlar, però que no s'ha atrevit a convocar una assemblea magna per raons que ell deu saber-se i que ell deu temer. ¿Què ha dit en Cambó després de tan llarg silenci, i aprofitant una festa de les afores de Barcelona? ¡Ah que es ben trist lo que ha dit! Ell no ignora que Catalunya no ha vist amb bons ulls la seva decidida intervenció en el governament del Estat espanyol, i que aquesta Catalunya no es pas únicament la que ell sempre ha tingut enfront disposada a combatre'; es en el sí de la Lliga Regionalista ont s'ha evidenciat mes fonament el disgust per l'actuació camboniana. I ell s'en dona compte; i recapacita; i en treu la conseqüència de que no li toca fer altra cosa que lo que ha fet fins are.

¿Quin orgull, o quina vanitat particular l'empeny a posar-se en contra dels que fins fa pòc l'han seguit? ¿O és pel bé de Catalunya que ell persisteix en enfortir l'Estat que la té opresa? Veus aquí lo que no dirà mai amb sinceritat: quina és, d'aquestes dures preguntes, la que pesa mes en la seva actuació irresistible que l'obliga a continuar en la ruta empresa; pero a continuació manifesta que no deu esser indefinida aqueixa actuació, «doncs allavors seriem uns fantotxes posats devant d'uns càrregs.» No ho creu graire sà, tot aixó, i no ho recomana abastament al seu partit.

I aquí rau la solució del conflicte entaulat entre ell i Catalunya: ¿Ha de continuar la benevolensa en vers l'Espanya centralista, en be de Catalunya? Doncs a esser, tothom, bon minyó, i posar-se incondicionalment a les ordres del vident que aixís ho proclama. ¿Ha durat ja prou i massa aqueixa benevolensa que com més efectiva ha sigut menys ha servit per augmentar el patrimoni espiritual de la nostra pàtria? Doncs a abandonar tothom a en Cambó, i que se'n vagi sol a confondre's amb els que son, han sigut i serán sempre enemics de les llibertats catalanes.

Ell diu que si es fa aixó darrer, no será mai, des de sa casa, un destorb per a aquesta via. En Cambó, amb el seu discurs, concedeix la paraula a la Lliga Regionalista. ¿Què li respon, aquesta?

Vendrellencs:

Els russos s'estan morint de fam; humanament devem haver de fer els possibles per a ajudar-los.

A una calamitat de mala recordança varem nosaltres rebre almoïna en altre temps, sinó esplèndida, lo suficient per a allaugerir la catàstrofe de la vila; si'l mon ens considerà dignes fèmno-sen, doncs, acreedors; devem tornar un poc dels auxilis que varem rebre durant la malestruga calamitat i cooperar amb nostre óbol ab les mateixes ànsies que'l reberem.

La fam de Rússia no te espera, l'esferedora mort sega a pter les vides d'a-

guell immens país i causa més víctimes allí que les que en tot el mon causà la horrorosa e inútil gran guerra.

I tot just som al comensament.

La miseria ensenyorada esborrona, paralizada l'industria en aquests darrers anys de desgavell civil ensà, enguany la pèrdua de les collites, per la secana ha curullat les penalitats.

L'estabilitat se n'ha anat enorris i sucumbeixen arreu amb gegantina lluita grans i petits; i mes aquestos per manca de reserves físiques.

¡I amb quines proporcions! el canibalisme s'ha extès, el sacrilegi es normal, es desenterren els morts per la voracitat dels vius i com si aquest comble

d'atrocitats no fos prou, sabeu d'aquells quèntos dels barcos perduts a les Índies que anaven sortejant-se les vides per l'aliment dels supervivents? Allí aixó es cosa corrent.

¡Pares i fills! no se vos punyeix el cor el figurar-vos una quinta en la família per alimentar-vos?

El Dant no va imaginar tals horrors en el seu Infern.

Com mai i enlloc havien existit aquestes desesperacions; encare s'han d'inventar les paraules que les expressin.

I are que es el primer any que no tenen que menjar ¿Què sembraran? no será pas blat si no una pesta qu'infec-tarà al mon.

Amb aquest estat, blancs, vermells o negres no discutiu qui té la culpa ni l'origen de la malvestat ni penseu en lo que necessiteu ni en las falsitats ni malfiaments, tapeuvos les orelles closa la boca, iclús els ulls, no discutiu; assereneuse i ateneu vostra consciencia que vos farà dur un moç de pá a'n aquells infelissos que la gana's ofega, que l'estómac els crema, que's moren per moments; traïem-los de l'aigua, apartem-los del foc, salvem-los la vida, per caritat, per amor a Deu, allarguemlos-hi el braç per compassió an aquests martres; per un deurer si son dignes, per humanitat encare que siguin malvats, però sobre tot no ho discutim i portem-los pá.

Estan en les greus estrofes de Mos-sen Cinto:

L'infant Jesús demana pá
i Sant Josep no n'hi pot dà.

I el Vendrell te l'obligació d'acudir-hi per a dir prompte com al final el poeta:

L'infant Jesús damana pá
i Sant Josep ja n'hi pot dà.

PERE VIDAL.

¡ Aquella debilitat !

*On parle française
Si parla italiano
Es parla català.*

Jo no se que passa *allà dalt*. Tots els qui aquí a Casa nostra criden i protesten, en esser *allà dalt*, i un cop adquirida una casaca, es tapen els ulls i acotxen la cara. I seguint aquesta ratlla de conducta, avui tenim el nostre novell flamant Ministre de Gràcia i Justícia, En Bertrán i Mustiu, nou de trinca, ben tost estrenat, ja ha ensen-yat la orella.

Aquest reconsegat catalanista qui air cridava desafortadament contra el Poder opressor i volia fer prevaldre's drets de Casa, avui, mentre aquesta

Casa protesta del atropell de que la volen altre cop fer víctima amb ço de les notaries, i confia en que'l seu Minis-tre no ho tolerarà, aquest, empès per *aquella debilitat* que la casaca's hi ocasiona, ja ha canviat d'opinió en contra'l sentiment de Casa seva.

Opina'l senyor Ministre que no deu esser general per a tots els Nota-ris de Catalunya'l coneixement del idioma català, sinó que bastará amb que a les capitals n'hi hagi algun que'l coneixi, per que a totes se parla'l castellà; solzament—diu—en poquets casos es precisa coneixer la lléngua.

Ja ho velen, catalans, que porta la casaca! Aquest senyor Bertrán i Mustiu, desde la platja de Vilanova i Gel-trú, tot contemplant aquella immensitat de formosor llatina, hauria opinat radicalment. Lluny d'aquell mar blau on no s'ou la dolça remor de la ona, que amb llastimós accent ve repetint la cançó humana de «llibertat», s'ha oblidat de tot i ja es un altre.

«La Veu de Catalunya» també deu haver notat aquest canvi i deu haver albirat que'l poble's molestaria, i ha omés la celebre i estranya opinió del novell Ministre, al publicar en la seva edició del maí del dia 30 del passat mes de març, la noticia de la reunió del col·legi Notarial de Madrid amb les representacions dels Col·legis de Barcelona, Çaragoça, Navarra i Bur-gos, per a estudiar la reforma del nou reglament notarial.

Els demés diaris que no tenen cap lligam amb el Sr. Ministre de referen-cia, han donat la noticia aital com era: per ells ens en hem pogut assa-bentar.

Com s'ens porta enganyats als ca-talans! Quina diferència s'experimen-ta de trovar-se respirant els aires de Casa, vora la mar llatina, a trovar-se vora'l famós Mançanares! I açó que tot es qüestió d'aigua.

I ara resultarà, que, si triomfa la clara opinió del Sr. Bertrán i Mustiu, les Notaries de Catalunya semblarán aquelles barberies on hom hi llegeix: «On parle française» «Si parla italia-no» i altres cartellots per un estil, car que, per a que'ls Notaris que sápiquen el català puguin diferenciar-se dels ignorants, i a fi de que qui no conegut altre idioma que'l llur no s'equivoqui de barberia, dic notaria, hauran de

posar al caltre de la porta del carrer de llur domicili: «Es parla català.»

Després es dirà que no anem endavant.

ARTUR J. PALAU XIMENES

La festa nacional

La festa nacional, es sempre la significació personal d'una nació. Patriòtica o no veureu arreu un deix de cultura suficient per despertar-vos ço que en diem admiració. I portem la mirada a la tan estèril com trágica terra de la pandereta, hi ho veureu tot al revés. A l'extranger protegeixen i fan homenatges a inventors i savis. A la terra que em refereixo, mentres els inventors emigren amb sos secrets i els savis es moren dins la mes accentuada modestia, tot un poble, presidenciat per altes personalitats, homenatja a un trinxeraire sens cultura ni profit per el sol fet d'ajonellar-se davant d'una fera abatuda per el cansanci i matiri. Mes encara, aquest trinxeraire, acabat el treball arreu aplega un obsequi de persones de forçat respecte. I tal volta en aquell mateix dia, haurem llegit en el diari que la subscripció oberta a profit d'un hospital no respon per a detindrer el dèficit. Mentrestant, el poble clàssic i barbre ensems, que per manca de civilització oblida que tal volta l'hospital serà el seu darrer refugi de sa estèril existència envers de protegir amb sa modestia la subscripció herèdica per el sosteniment d'els vençuts, compra una entrada anticipadament per por de quedar sense, quin cost no es proporcional al nivell de son guany. I una volta dins d'aquella grandiosa anella, plena per el poble, crida per que es castiga poc a la fera; després per massa; renequen de la mare d'un pobre home disfregat, tal volta imitant el popularitzat Quixot, pro envers d'una llança porta un manec d'escombra i montat dalt d'un moribond cavall, per covari; insults contra un caritatiu per que envers dues fustes amb punxes d'acert sols ne clava una; indignació amb altre disfregat, armat amb una espasa per que, per instintumà volia tornar viu a casa seva. El poble cridava per que volia que s'acostés mes amb la fera. Escàndol per que un senyor que tots els disfregats saluden i que presideix la festa (?) en una llotja dalt de tot, ha tardat en donar una senyal; nou escàndol per haver-la donat massa aviat. Innobles paraules contra agents d'autoritat per que detenen a un del public que ha saltat al mig del cercol. Crits per que volen veure morir mes caballs. Silenci. (?) Miren al cel, i protesten per que un troç de nacar passa poc a poc per davant del sol.

Aquesta es la festa nacional de la tan tragica com estèril terra de la pandereta. Es la significació personal d'una nació, de la mateixa d'on estem sotmesos com per art d'encantament. Em cau la ploma damunt la taula i sens adonerme'n les mans em tapen la cara!

JOSEP BUSQUETS TENAS.

LITERARIES

GINEBRA

*El sol fonia la gebrà
que acoronava el Mont-Blanc,
mentres en mon goig, la febre
hi encenies, tu, Ginebra,
amb el teu caràcter franc.*

*Les teves modernes vies
obertes al forester,
són perennes galeries
aon hi passava els dies
sens trobar-m'hi extranger.*

*Dels teus museus sumtuosos
en servaré un gran record,
com dels teus jardins frondosos,
que he visitat silenciosos,
també han florit en mon cor.*

*Oh, catedral de Sant Pere!
vella casa d'en Calvil
en tinc la visió sincera;
com em parla ta bandera
que enjoia el meu llarc camil*

*Quan a trenc d'aua l'enfloreix,
també he fruit del tric-trac
dels tallers dels teus afores,
passant-l'hi les dolces hores
com les gronxades al llac,*

*empès per l'agil barqueta,
de la que d'aua el timó
fins a arribar a l'illeta
i admirar la silueta
d'en Joan Jacob Rousseau.*

*Sota un pont, entre les roques,
on néix el Ròse famós,
voltat d'alteroses soques,
hi he admirat les teves oques
en el cap-vespre festós.*

*quan tot esdevé música,
quan l'homa a Deu beneix
al trobar-te tan bonica
del repòs que purifica
i la celistia't tenyeix.*

*La meua ànima sumissa,
predisposada al fervor,
es creu ser la més feliça
des de que et coneix, Suïça,
la terra del ver amor.*

*El sol en la llunyania
et donava el darrer flam,
i una llàntia em pareixia,
que de sopte s'encenia,
barreixia d'or i d'aram,
i era en el moment Ginebra;
que, esplendent de gràcia i llum,
amb la derritida gebrà,
que n'apagaves la febre
del meu goig amb tot perfum.*

SALVADOR BORRUT I SOLER

AGRICOLES

PER AL MES D'ABRIL.—

Vinya.—Els ceps han reprès la seva vegetació i és la època en que més mal pot fer una fredorada tardana. El dany causat per les gelades és més gros si troben les terres remenades de poc temps: convé per tant no fer cap llaurada ni cavada fins haver passat tota probabilitat d'ocórrer un descens anormal de temperatura.

Procuri's quedin enllestides les noves plantacions i l'empeltar.

Repasant-se curosament les eines de sulfatar i ensofrar.

Si a darreries de mes alguna vinya està molt avençada, pot començar-se a despuntar i aplicar sofre, ja que al principi és quan l'oidium és més vulnerable, i així preventivament es disminuirà l'importància dels atacs ulteriors; a més de que retardant-se el moviment de la sava es vigoritzen els brots, fent-se més resistents a les glaçades i els raïms no blimen tant. Emplei's ara sofre ben fi i ben purs sens barrejar de cap altra substància.

Celler.—Es convenient desfer-se dels vins d'acidesa volàtil alta, doncs d'aquí en endavant s'agreuaria la seva malaltia. Els bons s'examinaran sovint determinant bé l'acidesa volàtil, car onem a entrar en l'època en que comencen a desvetllar-se els gèrmens patògens.

S'activarà la fermentació dels vins dolços, travessant-los a un recipient ben sà i sens ensofrar; afegint-hi llevadures en activitat, o bé una petita quantitat de mare fresca o de vi de sanitat assegurada que estigui fermentant, més 15 grams de fosfat amònic per hectòlitre. Finida la fermentació es transvasarà a un altre recipient ben ensofrat.

Vagi's practicant el reomplert amb vi ben ensofrat: no fos que s'introduís llavor d'alguna malaltia en els vins sans.

Terra Campa.—Es xarcolen els cereals. S'apliquen els nitrats lo més ben pulveritzats possible, triant dies sense vent; d'altre mode el repartiment seria desigual.

Poden sembrar-se patates, encara que cal tenir present l'adagi que diu: *Patata d'Abril cama o fil.*

Es sembren tubèrcols i arrels com: remolatxes, pastanagues, etc.

Es sembren melons, sindries, carbasses, pèsols nanos, mongetes,...

Arbrat.—Encara s'és a temps de trasplantar arbres de fulla caduca. Ara convé fer-ho amb pa de terra.

S'empelten els tarongers.

Sulfatint-se els fruiters. Si poden dar-se dues pulveritzacions amb 10 dies d'interval, millor.

Fòrmula per a combatre el pugó: Nicotina de 93-94 per cent puresa, 53 grams; Sabó moll, 500 grams; Aigua 100 litres. Es desfà el sabó en uns 10 a 20 litres d'aigua; es completa l'aigua fins a 100 litres, afegint-hi, per últim, la nicotina. Arruixi's l'arbre d'abaix a dalt a fi de mullar la part inferior de les fulles.

(De «Badalota» del Arbós.)

ESPECTACLES

Quatre grans programes constituiran les funcions del Casino Circo, en les passades festes. «Sor Teresa», l'interessant i passional drama de'n Vidal i Valenciano, que ha fet vessar llàgrimes tendrívols a dugues generacions, portà una bona entrada el dia de la Mare de Deu a la tarda. També aquest dia, com sempre, interessà de debó, i fou aplaudit en els principals passatges de l'obra, proporcionant ocasions de lluïment als interpretes que la representaren amb molta cura.

«El Orgullo de Albacete», xistosa comedia de Paso i Abati, siguié un èxit de rialles durant els tres actes, no gens curts, que la integren Val a dir que la companyia que actua en el Casino Circo està composta de valiosos elements per a la interpretació adequada d'aquesta mena d'obres, en les quals una mica d'exageració en la manera de encarnar els personatges no s'hi posa gens malament. Es una obra, còmica per excelència, que s'escolta amb gust, i se segueixen les seves complicacions amb interès creixent fins al final. La recordarem amb satisfacció i are la companyia Barbosa al rememorar-nos la ha tingut un bon acèrt, donant-nos ocasió de constatar, una vegada més, les condicions excepcionals que posseeix l'esmentat director per a l'interpretació ajustada d'aquests especials personatges ridícols, però simpàtics, falsos, però atraients, que tan abundan en el teatre còmic castellà que ara s'estila. Tots els altres hi estiguieren be, i, així no'ns cal apuntar noms; vegis la llista de la companyia, però repetint algun nom, doncs la estudiós senyora Quintana, per exemple, imitá a Frégoli en aqueixa comedia, acaparant les abraçades de «Correa» i els dolços de la boda.

Diumenge a la tarda programa català: «Girassol» de Ignasi Iglesias, i «Gent d'ara» de'n Coca Vallmajor. La traça de l'Iglesias en escenificar assumptes petits però que no deixen de tenir la seva transcendència en la vida, se demostra una vegada més en

CASA MUMBRU

NOVETATS ♦ SASTRERIA

Temporada de Quaresma

Immens assortit en articles per a

SETMANA SANTA

BISUTERIA ESPECIAL

Tot lo necessari per a celebrar convenientment la

Primera Comunió

tant per a nens com per a nenes, se troba en abundancia i en classes superiors i econòmiques en la

Casa Mumbrú del Vendrell

PREU FIXE

TELÉFON 763

aquesta comedia que's desenrotlla en aquell ambient de modositat vilatana, que tan profundament coneix i tracta, aqueix autor, en un sens fi d'obres que l'han portat a la vanguardia del teatre català, avui en precària situació. Tan en aquesta comedia com en «Gent d'ara», en Barbosa i la seva colla s'en dugueren al públic de passeig, no escassejant les mostres d'aprobació per part d'aquest.

L'estrena de la comedia dramàtica de'n Linares Rivas, «La fuerza del mal», portà una espectacularitat al teatre la nit del diumenge. D'en Linares se'n espera sempre cosa bona, perquè, segons se diu, és un autor molt primmirat en la confecció de les seves obres; per això va estranyar més la poca consistència real del personatge, nucli de l'acció. Aquell pare que deixa festejar les seves dues úniques filles amb dos joves que ell no creu «convenients» als seus càlculs d'home de negocis, sense oposar-hi cap observació fins a l'hora mateixa que van a formalitzar-se els tractes; que sols ceix quan creu que una d'elles ha caigut en una baixesa; que torna a la negativa, (com si la felicitat i l'estimació dels seus, i a més, la paraula donada, no significuessin res per ell) quan s'entera que no hi ha hagut tal baixesa, serà passador per a justificar el títol de l'obra, però resulta lluny de tota realitat. De més, la bonesa de l'altra filla, quieta i obedienta sempre, no'l mou tampoc, a compassió, ni quan el seu promès, jove de pervindre, obté un ascens. Aquesta figura d'home; arrencada d'una pedrera, sense que l'illumini un raig de bon sentit ni la més lleu previsió en la seva vida familiar, es veu, per altra banda acorralat, després de moltes proves d'insensibilitat, per un vell, exempleat seu, que posseeix unes proves de poca honorabilitat comercial. Tota l'obra's desenrotlla en un ambient pesant, depriment; sols al final hi ha una flamarada de vida sana: es quan la filla equivocadament inculpada, se dona compte que per a ésser ditxosa cal que sigui dolenta, i es diu: això raí; i fuig de casa juntant-se al seu promès. I, es clà, el seu pare «torna» a donar el consentiment. Com se veu, aquesta obra no podia satisfèr, i així fou.

L'execució bastant cuidada; en Ginetet molt be, lluitant continuament per a insuflar humanitat a aquell pare fet de bitllets de banc; la Perelló

donant vida a la filla gran, amb la seva inacabable naturalitat, la qual la perjudica, al nostre entendre, en alguna ocasió; en l'escena esmentada mes amunt, hi està com hi estaria la mes digna senyoreta de sa casa; però el teatre es el teatre, i cal exterioritzar, en ell, les sensacions diverses per que passa el personatge representat; aquest és, al menys, el nostre lleal entendre. Els demés feren tot lo possible per a fer entrar una obra que està escrita de mà mestra però mancada de realitat.

REFRAN

DEPORTIVES

Motorisme.—A les tres toques de la tarda del diumenge passat passaren per nostra vila els concursants que prenen part a la IV Volta a Catalunya, organitzada pel R. M. C. de Catalunya. En contarem fins al nombre de vintisís, a més, passaren un regular nombre de motos i autos que felen la carrera fora de concurs. El seu pas per aquesta vila fou presenciàt per numerós públic.

Foot-ball.—En el camp del Club de Esports d'aquesta vila demà diumenge a dos quarts de quatre de la tarda s'hi jugarà un partit amistós entre les teans infantils «Sportiva» de Vilafranca i «Juventus» d'aquí.

Excursionisme.—Cada dia va adquirint major importància la excursió projectada pel Club de Sports pel dia 25 de Maig vinent per a visitar el Monastir de Santes Creus; son ja numerosos les adhesions rebudes a dit Centre amb aital motiu. Per a dita excursió la casa Guinovart i Escoda ha ofert un objecte d'art, el qual serà sortejat entre'ls que hi prenguin part.

CORRE-CUITA

INFORMATIVES

AJUNTAMENT

Darrera sessió de segona convocatòria del actual ajuntament, corresponent al dia 30 de Març. Presideix l'alcalde don Josep Vidal amb assistència dels regidors senyors Gay, Sanabra, Tarrés, Guivernau i Mercadé. Es comensa a les 7'10, llegint-se

BANCA
PALAU

Corresponsal del Banc d'Espanya

Telégrams: PALAU-BANQUER

TELÉFON 781

Vendrell

Realitza tota classe d'operacions de
Banca - Borsa - Canvi
Valor - Cupons

Secció **Caixa d'Economies**
d'Estalvis

Imposicions a la vista. . . . 4 0/0

Imposicions a un any. . . . 5 0/0

Queda obert el pago de cupons
Interior, Exterior, Municipal Barcelo-
na i demés de venciment 1.er d'Abril.

Banco Vitalicio de España

REPRESENTANTS:

Anton Borrell Nin

— VENDRELL —

Francisco Casellas Casellas

— LAS PESSAS —

DESPATX : Carrer del Crèdit, 1 : VENDRELL

FONDA DEL COMERS

Expléndides habitacions amb confort modern

Quarto de bany

SALVADOR BUNDÓ (a) Tuis

Servei i lloguer de Tartanes

Relacions directes entre comerciants i tractants en productes de la comarca
Passeig de Castelar, 12 VENDRELL Teléfon núm. 764

Plácid Escoda Llauner i
Lampista

Instalacions de tota mena i Reparacions de tota classe. Establert a

la Casa de Bicicletes de
GUINOVART I ESCODA

on es venen les mellors marques de Cobertes a 13 pessetes i Cà-
mares a 5 i 7 pessetes. Gran assortit en fanals, timbres i tota mena
d'accessoris per a bicicletes, a preus baratíssims.

Carrer de Santa Agna núm. 17 — VENDRELL

Caixa de Crèdit i Estalvis
DEL VENDRELL

CAPITAL DESEMBORSAT: Ptes. 250.000 — RESERVES: Ptes. 123.000
CARRER DE SALMERÓN, 15 — TELÉFON 774

Banca, Borsa, Canvi, Xecs,
Dipòsit de valors, Transferències
Cupons i Comptes corrents
amb moneda nacional i estrangera

Llibretes d'Estalvis { a la vista al 3 1/2 per 100
a 6 mesos al 4 per 100
a 1 any al 5 per 100
d'ençà del dia de la imposició

I aprovant-se l'acta de la sessió anterior, en quina hi veiem que's diu que l'alcalde diu que va donar compte al consistori de que el president del Centre Industrial li indicà que fes gestions prop dels organitzadors de la carrera «Penya Rhin» per a que aplaquesin dita cursa per afectar la data escollida al dia de la Fira d'aquesta vila. (Nosaltres no recordem haver sentit tal cosa).

Es llegida una instància de don Josep Gay, demanant dos vuitès d'aigua i permís per desaguair a la cloaca, per una casa del Passeig de l'Estació.

Es llegida també una comunicació del farmacèutic titular d'aquesta, informant que ha entaulat recurs d'alsada davant del Ministeri de Governació contra l'acord del Governador Civil i demana que l'ajuntament es dongui per enterat.

En Guivernau diu que li cridà l'atenció al llegir en els periodics locals una gaceta sobre els fons del carnaval. La presència manifesta que's van entregar 300 pessetes a la Junta del Hospital i 100 pessetes a Beneficència i diu que això ja s'en va donar compte al consistori en son dia però com s'ha que el reporter no hi era no's va fer públic; i creu ell que no te obligació d'enviar cap nota a la publicitat (¿i la democràcia?).

En Sanabra presenta una nota de la lletya venuda procedent del espurgat dels arbres i diu que s'han venut 170 quintars a una pesseta; en Gay li pregunta pel gasto dels espurgadors, a lo que li contesta que deurà pujar unes 350 pessetes per allí.

Proposa en Guivernau, i s'acorda, que el diputat del districte vagi immediatament a Madrid per a la defensa de la agricultura davant de les negociacions del tractat amb Fransa.

I a les 7'22 se aixeca la sessió.

Raportista

Constitució del nou Ajuntament

Aquest matí, ha tingut lloc a Ca-la-Vila la constitució del nou Ajuntament que per ministeri de la llei ha de venir a regir els destins vendrellencs durant el bienni que avui comença.

A un quart d'onze l'Alcalde sortint en Josep Vidal Canela ha pujat a l'estrada acompanyat dels regidors Company, Sanabra, Guivernau i Mercader, i assenyalant-se a la cadira presidencial ha pronunciat secament les següents paraules:

—Bueno, anem a començar.

El qui actuava de secretari, l'Emili Milà, ha llegit els articles de la llei referents al cas, després de lo qual l'ex-alcalde ha dit:

—Bueno, nosaltres hem acabat.—I s'ha aixecat.

Allavors ha presidit el regidor Company i entre mitj d'una desorientació i incertitud que feia pena, s'ha procedit a cridar als nous regidors, i han pujat a l'estrada els senyors Josep Grau, Duval Ivern i Josep Soler Sonet, passant-se al nomenament de càrrecs. S'han repartit unes paperetes i dels vuit regidors presents sols han votat set, un d'ells en blanc, havent sortit nomenat per sis vots alcalde en Josep Grau Rossell, qui s'ha assenyalat al silló presidencial, allavors s'ha prescindit ja de formalisme i entre conversació han sigut nomenats per aclamació en Josep Vidal Canela, primer tinent i en Pau Guivernau segon tinent, en Sanabra ha proposat per Sindic al seu gendre Ivern, i aquest, en justa correspondència ha proposat al seu sogre per sub-sindic; i ha hagut el corresponent canvi de veients entre'ls tres regidors restants i s'ha assenyalat els dimarts per sessió de primera convocatòria i els dijous per les de segona, a les nou de la nit.

Acte seguit el nou senyor Alcalde ha pronunciat breus frases demanant l'apoi de tota la Corporació i també el del poble, dient que allí ell sols hi farà política vendrellenca, en Solé, regidor de les dretes, a fet el seu oferiment de cooperació a tot lo que sia engrandiment de la vila i sana administració, i s'ha aixecat l'acte que no ha durat mes que uns vint minuts.

En conjunt aquest ha resultat deslluït, en la forma, incoherent en el fondo i pot ser, si s'escalfa, fins amb falles de constitució.

CRONICA VILATANA

Air sortiren en excursió cap a Montserrat una cinquantena de senyores i senyorettes vendrellenques pertanyents a la Associació de senyores d'Acció Social Catòlica entre elles les professores i alumnes de l'escola nocturna que sosté aquella Associació.

Aquesta excursió te per objecte assistir al Congrés d'Acció Social Catòlica que s'està celebrant a aquell lloc i ella durarà fins dilluns a la nit.

Que tingan un felis viatge i els sia agradosa a totes elles l'estancia a la montanya catalana.

«De l'Alcaldia hem rebut la següent nota»
«En la ultima sessió del Ajuntament se donà compte de un telegrama dels representants del Sindicat d'Exportació de vins que's troban a Madrid para cooperar amb les negociacions franc-espanyoles quines negociacions no segueixen gens favorables per lo que respecta a la part vinícola.

Com que dita Comissió reclamà la presència del senyor Zulueta a la capital d'Espanya, l'Ajuntament acordà escriure amb caràcter urgent a n'el diputat a Corts per aquest districte, per a que es traslladés també a Madrid per a cooperar amb els treballs d'aquella Comissió, ja que's tracta d'un assumpte de tan vital interès per nostre districte.»

Assegurances sobre Incendi ♦ Accidents ♦ Vida ♦ Robo
P. PLANA MANÉ
Inspector de «La Catalana»
Major, 10, 1.er — VENDRELL

El B. O. d'aquesta provincia ha publicat recentment una relació en la qual hi figuren els 78 pobles de que's compon la provincia i els deutes i crèdits que tenen amb l'Estat.

Això per a nosaltres no tindria cap importància si del examen de dita relació no en resultés que els dos únics pobles que no tan sols no deuen res al Estat, sino que n'acrediten corresponen a n'aquest partit judicial i son veïns nostres.

Aquests ajuntaments son Banyeres i Sant Vicens dels Calders quins acrediten del Estat respectivament 550. pessetes i 2 pessetes.

No cal dir lo que això significa.

Si necessita V. comprar MANTELLINES i VESTITS NEGRES per a la Setmana Santa, no deixi de visitar la

Casa Carlos

ont n'hi trobarà un gran assortit.
Estoc de pessets Cotó, Angelina i Cambray
Pisana retorta blava a 1'60 pts. metre
Vendes a base de confiança i preus baratissims en tots els articles de la casa.

Air morí a Martorell la senyora donya Carolina Toda viuda de Serra, cunyada del procurador en Josep Serra Bujons.

A les seves filles, fill, cunyat i demás familia enviem nostre sentit pesam per tant sensible perduda.

Nostre bon amic i col·laborador, el jove advocat en Joan Vidal i Salvó d'acort amb l'advocat Joan Capdevila Rovira, han obert un despatx a Barcelona a la Granvia Laietana, número 21, tercer pla, A, cantonada a la Plaça de l'Angel, en un modern edifici de despatxos recentment inaugurat.

Donades les coneixences i aptituds dels dos joves advocats, creiem no pecar d'apassionats al assegurar-los un brillant pervindre i per a que aixís sia fem nostres vots.

SECCIÓ OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: Cap.
Defuncions: Maria Tel Martín, 52 anys.
Matrimonis: Cap.

Josepa Barot Vda. Rovira
ofereix sos serveis per a la vetlla de malalts i per tot quant sia necessari en els actes d'enterraments :

Carrer de S. Sebastià 32. VENDRELL

Dr. Enric Rosés Bruzos

Metge agregat als Hospitals de la Santa Creu, Sant Pau, ex-intern de dits Hospitals premiat amb diploma d'Honor.

Especialitats:

Cirurgia General i Malalties de la Dona
BARCELONA

Girona, 70 1.er 1.ª Consulta de 3 a 5

Maquina Gaumont per a projecció de pel·lícules, en perfecte estat de conservació. Es vendria a bon preu. Per informes dirigir-se a la Impremta Ramon, Vendrell.

Aprenent llauner

s'en necessita un a la casa Estanislau Orpinell. — Carrer Angel Guimerà, 10.

Mesures del sistema metric decimal per a mesurar gra i líquit les trobareu en la Caldereria i Llauneria de Pau Martorell i Gomis

Carrer Montserrat n.º 26 — VENDRELL

S'ofereix senyoreta modista a domicili.

Carrer Sant Sebastià número 20. — Vendrell

Graduació de vins

i medicació de acidès volàtil

es fa amb tota cura i perfecció, mitjansent l'empleo d'aparells Sallerón Dujarnin, en

JOSEP SOLÉ

Comissionista en fems d'establada i vacarissa

Taberna del Pi

VENDRELL

A la sastreria d'Agustí Cohí, Rambla del 4 de Mars, fan falta dugues aprenentes.

Anton Negre

AGENT DE CAMBI I BOLSA

Plaça Catalunya, 16, 1.er : Teléfon 3417

INTERVÉ EN

Valors : Cúpans : Oiros : Préstams : postals sobre valors i mercaderies :

RENTISTES: La póliza de Agent, es un títol de propietat que fa irrelvindicables els valors adquirits mitjansent la seva intervenció.

Representant pel partit judicial de Vendrell dels

Sofres Luisiana
de la Unión Sulphur C.º S. A. E. de Tarragona

Garantitzat el 99 per 100 de puresa = Malla finíssima número 100
Proveïdors de La Unió de Vinyaters de Catalunya i d'altres entitats agraries

Fabricació de farines superiors, de força i de blanques

Depositari del nitrat sosa de Chile
Depositari del sulfat Inglés marca Plátano

ABONOS, DESPULLES I CEREALS

JOSEP VILANOVA

Montserrat, 11 i 13

VENDRELL

La Casa Galvez

Constuctora de les mes Elegants Tartanes
posa en coneixement de sa distingida clientela i del públic, que es

trasllada al Passeig de l'Estació

cantonada al carrer de Ferrer, darrera ont estava
continuant tenint diposit de biges, taulons i jas-senes de tota mida i fusta del pais i estrangera

TACS D'ALSINA I OLIVERA

i llenya, especial per a cuines i estufes a preu barato

“LES NOVELTATS”

Carrer de la Baixada. — VENDRELL

JOIERIA - BISUTERIA - RELLOTGERIA

Perfumeria i objectes per a regals

ESPECIALITAT EN AIGUES DE COLONIA I ESCENCIES A GRANEL
PERFUMS FINS I DE MARCA

S'ARREGLEN TOTA CLASSE DE RELLOTGES I ALAJES